

**Skrifte-tal, hållet i Sköfdes
kyrka den 12 september 1826,
wid rånarnes Pet...**

1700-1829 73 Nbg Br. 1826

1826

NILSSON P.

. Teck.
Sned.
Dödf.
(B.)
1700-1829

Skrifte=Zal,

Hälet i Sköfves Kyrka den 12 Septem-
ber 1826, mid Hånarnes Peter Nilsons
och Johan Peter Wibgas Communi-
cerande, fbre deras utskrande till
bdden samma dag.

Sär ei eftertryckas utan Förläggarens tillstånd.

Kostar 2 s. Nitsegålb.

Wenersborg,
tryckte hos Johan Qvist, 1826.

Min dag till ända skrider,
Min sista timma slår:
Snart är ej mera tider,
Snart jag för Dommen slår.
O, hjälp! att hjälp!
Ack, Herre! gör förskoning!
O, Gud! till fasans boning
Min själ ej nederskjelp!

Om något rum ännu finnes i edra
brottliga hjertan för en billig blygsel,
en allvarlig ånger öfver eder rysvärda
wandel, och ett brinnande begär efter
nåd och förbarmande ifrån Herren; så
är min innerliga önskan, att kunna väcka
dessa känslor hos eder, genom denna er-
indran och bön, hwilken jag beseglar med
den Store och Majestätelige Gudens: Fa-
drens, Sonens och den Helige Andes
namn, amen!

Ulf, Herre! jag hafwer syndat; syndat hafwer jag, och känner mina misgerningar. Därföre beder jag nu, och innerligen suckar: Förlåt mig det, o Herre! förlåt mig det; låt mig icke i mina synder förgås, och låt straffet icke blifwa ewigt öfwer mig: utan wärdigas hjälpa mig öwärdigan, efter Din stora barmhertighet!

Nedtryckt af swåra bojor, under en hård mångårig fångenskap uti Babel, så omföder den ewiga kärleken, genom Sin arbetande nåd, den gubblöse Juda-Konungen Manasse derhån, att han, med ett botsfärdigt och förtrofsadt hjerta, nedkastade sig inför alla Konungars Konung, och utbrast uti denna uppriktiga bekännelse och bön, som omtalas i 2 Ebr. Bokens 33 Kapitel. — Långe hade Manasse syndat på nåd och utöfwat oräkneliga styggelser inför Herren, samt åstadkommit mycken förargelse ibland sina samtida; men ändock ryckte Herren icke bort denna uslingen i sina synder, utan lemnade honom

nom tid att besinna och bättra sig, ehuru alla Herrens nådebewisningar ej verkade något — på denne förhållande, förr än han sjåttred till händer och fötter, bortsläpad i ett ohuggeligt fångelse, hölt på att digna under dess rysswårtheter; då heter det om honom, att han kom i ångest, bad Herren sin Gud, och ödmjukade sig storliga för den ewige Förbarmaren.

Djupt fallne medchristne! kännen i igen edert uppsörande uti den nu omtalade Juda-Konungens? — Tron i att det bär en mindre rysswård stämpel, än hans? Nej! wißt icke.

Engalunda för att förebrå eder, ty det wore hwarken påsande eller gagnande i dessa eder lefnads sista ögonblick; utan endast för att söka leda edra hjertan till besinnande af Herrens Nåd emot eder owärdige och eder otacksambet emot Honom tillbaka, är det, som jag nu wil erinra eder, att 5 år hafwa nära framflutit se

han j, genom eder gudlösa behandling
 emot twenne äble och ofsyldige bedagade
 Makar, gjordt eder förtjente af de bojor
 och fängelser, hwaraf j till närwarande
 warit omgifne; och jag frågar: har un-
 der hela denna långa och rysliga fangen-
 skap, någonsin denna tanke hos eder upp-
 stått, som den hotsfärdige rättswaren på
 korset uttråde om sig och sin jemte honom
 hängande medbrottsling, då han uttråde:
 Vi lide det wåra gerningar wårde å-
 ro? Al! jag har hållt anledning att
 twifla derpå, i anseende till den förhär-
 delse och det mångåriga förnekande af e-
 dra misfgerningar och brott, som j ådaga-
 lagt; men nu hoppas jag genom Guds
 nåd, åfwen som jag af ömmaste och upp-
 riktigaste hjerta önskar, att j, ifrån den
 slund, då en rättwis Konungs Dom, om
 edert utplånande från de lefwandes an-
 tal, blifwit eder meddelad, måtte fattadt
 ett annat sinne; att j, under den beredel-
 se-tid, som eder blifwit förunnad, måtte
 använt hwarje ögonblick deraf, att med
 åstyp och fasa betrakta den ryswärda tafs-

la af misgärningar och brott, som för
 eder blifwit framstånd, att i med en upp-
 riktig ångers heta tårar hos den helige
 och rättwisa Guden bönfallit om nåd och
 förbarmande; då skall, ehuru neslig och
 rysvärd den döb för edra syndige krop-
 par är, hwilken i om några ögonblick
 härfter så målförtjent skolen undergå,
 likwål för edra fattige och odöblige sjä-
 lar, blifwa en från alla syndaband och
 bojor frigörande och salig döb; ty Her-
 ren har sjelf försäkrat alla ångersulle och
 botsfärdige syndare, som söka nåd och
 frälsning af honom: att om deras syn-
 der äro blodröda, skola de dock warda
 snöhwita; om de äro såsom en rosen-
 färga, skola de dock warda såsom den
 hwitaste ull, och att på alla deras
 misgärningar skall icke mer tänkt war-
 da. Samma nåd står äfwen öppen för
 eder, m. w.! om i wiljen emottaga den,
 emedan Herrens löfte kan aldrig ryggas
 för någon botsfärdig syndare, om han oc
 varit den aldra grösste; och detta trösteful-
 la löfte lyder så: den till mig kommer,
 honom kastar jag icke ut.

Höjen då, om i kunnen, wärnadsfula

la blickar till skyn, och prisen den Ewige
för denna nåd!

Men, jag ser att ågonblicken flykta;
och snart äro de sista sandkornen från
edert lifs timglas utrunne; derföre innan
detta sker, och förr än jag slutar denna
wigtiga förrättning, beder jag eder på
det ömaste, att i wiljen högt och tydeligt
swara mig på följande frågor, som jag
nu från detta helgade rum framställer för
eder:

Tron i nu, att det gifwes en rättwis,
helig och god Gud till?

Sw. båda med ja, och Widga, med
tillägg: Gud ske lof så wist!

Erfännen i, att i hafwen syndat i him-
larne och inför Honom, och wore icke
würde att kallas, ännu mindre att upp-
tagas till Hans Nådabarn?

Ja, Gud nåda oss så wist.

Ångren och afskyn i alla de syndastyg-
gelsor, med hwilka i, under eder tillryg-
galagda Gublösa wandel, gjordt eder
mishagelige i den Helige Gudens ågon?

Ja.

Önsken i af hjertat, att Han wille med-
 dela eder nåd och tillgift för alla edra
 både hemliga och uppenbara synder och
 ondskor?

Ja Gud ware oss nådig!

Önsken i, att uti den dyra Nådämäl-
 tid, som i sjelfwe genom edra misgärningar
 gjordt eder owärdige af, att få belåfinge
 blifwa på flera år, nu få emottaga den
 dyrbaraste försäkran om Guds nåd, edra
 synders förlåtelse och den kraftigaste styr-
 ka för edra bätswande själar att gå edert
 sista mål till mötes?

Ja Gud hjelpe oss dertill.

Så böjen då edra hjertans knän för
 honom, som pröfwar hjertan och ransa-
 rar njurar, och gören härpå eder upprif-
 tliga och ofskrymtade syndabekännelse och
 bön med efterföljande ord: Barmhertige
 Gud ic. Swarester Absolution och wäl-
 signelsen afkunnades.
